

SILOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih nlicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 21. junija.

Klerikalni dnevnik zviija se v včerajšnji številki na vse strani. Konec poslednjega našega „Nedeljskega pisma“ šinil L. itak grozno razvnete ude in iskal je duška v članku „Ščuvanje vedno in dosledno“. Ugovarjati nam je v prvi vrsti proti temu naslovu samemu. Kar je naš listkar pisal, to ni bilo nikakoršno ščuvanje, dogodek povedal se je, kakor se je vršil, prav na kratko in suhoparno in skoro doslovno tako, kakor je došla vest iz vira, popolnoma verodostojnega. Rekli smo: skoro doslovno, kajti resnici na čast nam je popraviti, da so se dotične besede glasile: „Er braucht es ja nicht zu lernen das Slovenische.“

Pri tem ostanemo, naj klerikalni dnevnik še tolikrat trdi, da je vse to le roman, debela laž. Saj so že mnogokdaj to in ono zankavali, „exempli gratia“ znani pogovor na Dunaji o naši slovenščini, rotili se, da je vse izmišljeno, naposled se je pa vender dognalo, da je vse bilo resnično, kar smo pisali. In kdor je tedaj na Dunaji imel srce, da se je o naši slovenščini tako porogljivo izrazil in nam silno škodoval na političkem ugledu, istemu je tudi podobno, da izusti omenjene besede. Seveda je popolnoma irelevantno, pri kateri postaji in katero uro se je to zgodilo.

Ne meneč se za druga klerikalnega dnevnika modrovanja, ugovarjati nam je z vso odločnostjo, da bi mi slovensko ljudstvo hujskali proti škofom, da bi pastirjem, od Boga poslanim, pri našem katoliškem ljudstvu izpodkopavali veljavo. Tega mi nikdar nismo storili, to ni naš smoter, ne naš namen. Mi vršimo kot javno glasilo le svojo dolžnost, ki obstaja v tem, da kritikujemo vse nedostatke v javnem življenju, pred vsem pa one, ki bi utegnili biti na škodo naši narodnosti, našega naroda razvoju. In če ta ali oni v tem oziru kaj zagreši, ne oziramo se na to, na katerem klinu družbene lestvice dotičnik stoji, temveč javno grajamo, kar je graje vredno. Mi ne uprizarjamo nikakršne agitacije, saj nam tega treba ni, kajti agitacijo prouzročuje dotičnik sam, ki se s svojimi ukrepi stavi v na-

sprotstvo z narodom, ki vedno velevala: „Sic volo, sic iubeo!“

Klerikalni dnevnik tem povodom hvali škofa Ljubljanskega kot izvrstnega in neodvisnega, ki daje Bogu, kar je božjega, cesarju, kar je cesarjevega in narodu, kar je narodovega. To pač ni še nič posebnega, to stori vsak najpriprosteji vernik. Sicer je pa ta hvala, kakor tudi nastopna v narodnem oziru stvar ukusa in osebnih nazorov. Ne bili bi o tem govorili obširneje, a ker nas klerikalni dnevnik z očitanjem ščuvanja izzivlje, čutimo potrebo, izreči še par besed, da bode stvar tudi oddaljenim jasna.

Slovesno zanikavamo, da bi se v narodnem oziru izza Pogačarjeve dobe, blazega spomina, ničesar premenilo ne bilo. Premenila se je vsa sistema. Dočim je prej vladalo sporazumljenje, začelo se je sedaj hujskanje. Iz škofovega dvorca dobival je in še dobiva „Rimski katolik“ moralnično in gmotno podporo, z njim se je zabil prvi klin v prej tesno spojene narodne vrste. Umetno se je pričel delati razdor mej narodno stranko, nasprotstvo mej duhovščino in ostalim narodom. Ščovalo se je na nečuden način proti narodnim društvom, začela so se obrekovanja na lecah, pri volitvah pa vsi oni čudni izrodki, ki so deloma pri sodiščih našli korekture. Da se duhovnikom dajó proste roke, je res, a to še ni dovolj, daje se jim celo potuha in vsi drzni skoki na lecah in drugod ostajajo brez ukora, da celo nagrajajo se.

Mi ne zahtevamo, da bi bil škof našemu listu naročnik — dasi bi ne bil mej škofi niti prvi, niti zadnji — tudi ne da bi bil član čitalnice in Sokola, dasi o pokojnem vladiki Dobrili znamo, da je bil član in podpornik čitalnic in je na Dunaji zahajal celo na naše velikošolske veselice, ne da bi bil zgubil le trohico ugleda, marveč si pridobil s tem le izredno popularnost in ljubezen — akoravno bi mu ne bilo v nečast, ko bi pripadal društvu, kateremu je Strossmayer častni član in katero so ob raznih prilikah posetili že razni dostojanstveniki — to pa smemo zahtevati, da o našem jeziku ne govori tako prezirno, češ, vsako uro je drugo narečje, da se ne izjavlja: „Čemu psalme

prelagati na slovenski jezik?“ da ne dopušča političkih orgij, ki jih nekateri njegovih služnikov uprizarjajo v ožji kronovini naši, da uvede disciplino in skuša biti v kontaktu in soglasi s svojimi dušami.

Klerikalnega dnevnika diverzija s Strossmayerjem je prav šepava in neumestna, kajti v Djakovem ni naših razmer, kakor jih tudi na Štajerskem, Koroškem in izimši Poreč, tudi v Tržaški vladikovini ni. Da pa so baš v ožji domovini naši, to je „punctum saliens“, v tem tiči zlo, v tem uzrok, zakaj je vse tako prišlo. To naj blagovoljno uvažata klerikalni dnevnik in bodi preverjen, da mi nismo pisali romana, ampak žalostno resnico. Punctum!

Državni poslanci v Pragi.

Kakor smo že na kratko poročali, podalo se je po končanem državnozbornem zasedanju 45 poslancev kluba poljskega in konservativnega kluba, na čelu jim grof Hohenwart v Prago, da si pogledajo deželno razstavo češko. Bili so slovesno vsprejeti od prvih mož češkega konservativnega plemstva in drugih odličnih oseb in tudi občine, o pozdravljaljo je prav simpatično goste, mej katerimi so bili poleg mnogih članov poljskega kluba tudi slovenski poslanci in pa precejšnje število nemških konservativcev, mej njimi tudi državnega zbora drugi podpredsednik dr. Kathrein.

Prepričali so se na lastne oči, kako neutemeljena so zlobna poročila nekaterih nemških Dunajskih in pemsko-nemških listov, ki bi radi zmanjšali sijaj prelepe uspele razstave s hudobnim svojim klevetanjem. Vsa ta obrekovanja pa rode le baš nasprotni uspeh, nego so ga pričakovali klevetniki naroda češkega, ki je z razstavo pokazal, koliko snage in žilavosti hrani v sebi ta narod, katerega bi nekateri tako radi uničili in osmešili pred svetom zaradi opravičenih njega političnih teženj.

Izmej slovenskih poslancev udeležili so se tega zanimivega izleta gg. dr. Ferjančič, Gregorec, Globočnik, grof Hohenwart, Klun, Kušar, Nabergoj, Povše, Robič in grof Alfred Coronini (zastopnik goriških veleposestnikov). Naša naloga ni, da bi na tem mestu razmotravali, je li

LISTEK.

Car Jovan.

(1526—1528.)

Srbski spisal A. Sandič, poslovenil A. Fekonja.

Dežele in krajine, v katerih dandanes živijo Srbi tukaj, dasi tudi ne čisti, nepomešani, pa vsaj v večini — odkupljene so za drago ceno: z življenjem in krvjo toliko vrljih junakov srbskih.

Ravni Banat in bogata Bačka in poleg njihju pisani Srem, to so krajine srbske od nekdanj.

Ko je padla slava srbska in država — cvet naroda na Kosovu, začeli so Srbi trumoma prehajati v te kraje; Srem je srbski bil še za Nemanjičev. Kot junaki, izbrani junaki, z orožjem v roki prehajali so oni sem; tukaj so zaustavljali in odbijali krvnika Turka.

Posebno so se mnogi Srbi preselili v Banat in Bačko v dobi Jurija Smederevca, sina nesrečnega Vuka Brankovića.

A ko so začeli krvoloki Turki napadati bolj in bolj na te dežele, in z orožjem pot si delati v Budim in v Beč — tedaj se je pred njimi umikalo bliže k arcu Ogerske malo in veliko, razven junakov Srbov.

Leta 1526. pali so Madjarji na polju Muhačkem, uprav kakor dvestolet preje Srbi na Kosovu. Kakor je na Kosovu pal poslednji car srbski Lazar Grbljanović, tako je na Muhaču poginil mladenški kralj Ludvik II. poslednji gospodar rodu madjarskega.

Za krono madjarsko, za gospodstvo v tej deželi, začela sta se pipati Ivan Zapolja, vojvoda erdeljski, in Ferdinand I. Habsburgovec, cesar nemški. I jeden i drugi se je kronal še isto leto jeseni v Stolnem Belemgradu za kralja Madjarjem.

Ivan Zapolja je bil pokolenjem Srbin, njegov ded je prišel iz Bosne, iz sela Zapulje — od katerega se je on po priimenu priimenoval. Toda ni bil prijatelj Srbom; hrepenel je po kroni in deželi ogerski; za Srbe, kakor da ni niti maral. Vender so mnogi Srbi držali k njemu.

Srbi so tedaj še bili pod svojimi despoti, pod svojimi vojvodami in oblastimi, vojujoči tudi tukaj kakor poslé Kosova i na domu svojem, vse za korist tujcu.

V ta čas se pojavi v narodu srbskem v teh krajih čuden človek, moder in pameten, zgovoren v besedi, junak v boju.

To je bil car Jovan.

Tanke postave, ponosne, srednje vzrasti, jako

črnkast, za kar so ga mnogi imenovali črnega človeka, črnega Jovana.

Narodu srbskemu kakor da so zasvitali lepši dnevi poslé tolikega veka — začne od vseh strani, i odtoder i iz Turške skupljati se v množicah in zbirati okolu svojega carja Jovana.

V mestu Subotici, v Bački, postavi car Jovan svojo stolico; v tej svoji prestolnici napravi se in uravna, kakor vsak drug vladar v svoji deželi. Šest sto perjanikov, telostražnikov, imel je car Jovan poleg sebe in imenoval jih janičarje. Na svojem dvoru uredi službe in dostojanstva po običaju carskem; palatin in blagajnik bil mu je vojvoda Subota.

Vojske srbske je imel deset tisoč vse po izbor junakov — vojski tej mu je bil vrhovni vojskovodja Klement Bakić, jeden od šestorice slavnih bratov Bakićev. A da v oni dobi to ni bila mala moč, uvidimo, ako vsporedimo, da omenjeni ogerski kralj Ludvik II. ni imel niti na Muhaču več nego trideset tisoč vojakov. —

„Jaz čem to deželo (Bačko in Banat) in otok Srem osvoboditi od Turkovi!“ govoril je car Jovan.

In kar je rekel, to je tudi storil.

Ali car Jovan ni samo nabijal in razganjal odtod Turkov krvnikov, nego je on raztiral iz Bačke

in koliko politične važnosti ima ta poset državnih poslancev nekdanje desnice v današnjih razmerah, toliko pa je gotovo, da utisek, ki ga je naredila razstava na vse, je najpovolnejši, da so se na lici mesta prepričali o duševni snagi češkega naroda, videli kak dub veje v tem narodu. To prepričanje kažejo nam razni govori pri slavnostnem banketu v Žofinskega otoka velikih dvoranah. Navedemo naj le jednega, ki se nam zdi važen, to je govor grofa Hohenwarta. Ko se je zahvalil za prijazni vsprejem, ki je prišel od srca, izrekel je, da hoče vstrajati na svojem mestu in da je njegova iskrena želja slavnemu kraljestvu češkemu biti, kolikor le mogoče na uslugo. Gnala nas ni samo radovednost — nadaljeval je — nego želja, da z lastnimi očmi vidimo ta triumf češke industrije in češkega poljedelstva. Akopram smo prišli z Dunaja z velikimi nadami, to kar vidimo, krasota vaše razstave, presegla je daleč vsa naša pričakovanja. Vse kar smo videli, ta bogata in lepa dežela, ta krasna vaša kraljevska prestolica, te živahno-obljudene široke ulice, vse to nam govori jasno in pomenljivo, da češkemu kraljestvu gre najodličnejši prostor v avstrijskem cesarstvu. (Dolgotrajno burno odobravanje.) In to naše staro, v dnu duše ukoreninjeno preverjenje potrjuje se na novo. Ni torej samo češka nego eminentno avstrijska slavnost, katero slavite in vaše češko kraljestvo, ki po svoji teritorialni obsežnosti, po svojem kulturnem in historičnem pomenu zavzema tako odlično mesto, doseglo bode gotovo navzlic vsem minljivim zaprekam to, kar mu gre po vsej pravici. O tem ne more nikdo več dvomiti, kdor je videl uspehe Vašega dela. Nazdravljam torej na srečen uspeh in na razvoj tega kraljestva in na daljno zaslužno delovanje češkega naroda in veleposestva. (Dolgotrajni slava- in dobroklici.) Tem besedam, iz ust konservativnega državnika, ni treba komentara. One izražajo to, kar čuti vsak Slovan.

Pri drugi priliki izrazil se je tudi slovenski poslanec g. dr. Ferjančič o preugodnem utisku, katerega je naredila razstava na vse goste, ki so v naudušenih besedah se izrekli o vsem tem, kar so videli. Zagotovil je g. dr. Ferjančič, da bode nauduševal svoje rojake, da obišejo razstavo, da bodo videli, kako treba prirediti razstavo. Tem besedam našega poslanca pritrdil bode gotovo vsak, kdor je imel priliko videti razstavo Praško. Kdor je pa še ni videl, imel bode v kratkem zopet najugodnejšo priliko, da se sam prepriča, kako istinite so.

Poset državnih poslancev poljskih in konservativnih imel bode pa gotovo najboljše posledice. Prepričali so se, da naroda, ki kaže toliko silo na kulturnem polju, ne more prezirati nobena vlada, nobena stranka, kateri je res mar za blagor države. Preko tacega naroda ne bode se prestopilo na dnevni red s puhlimi frazami, treba bode uvaževati njegov tehtni glas.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. julija.

Iz gospodske zbornice.

Gospodska zbornica rešila bode še nekatere stvari, potem pa se bode tudi ona podala na počit-

in Banata tudi madjarske graščake in velikaše, kdor koli se njemu in njegovi sodbi ni hotel pokoriti.

Govoril je madjarkim plemičem, katere je dobil v teh krajih: „Jaz sem našel to zemljo pusto, to je: brez gospodarja, in zavzel sem njo s svojim narodom“.

Že za časa Krucev, v tem vstanku kmetskem v Ogerski, leta 1514. bil je zaslovel, kakor so ga Madjarji zvali — ta črni človek, car Jovan. A ko je, kakor smo omenili, kronal se Ivan Zapolja v Stolnem Belemgradu, poslal je car Jovan na kronanje kakor i vsak drug vladar, po tedanjem običaju, svoje zastopnike in vojake, da bodo kralju Zapolji pri tej priliki na čast in odbrano.

V narodu srbskem šel je glas, da je črni Jovan, potomec plemena Černojevičev (od davnine Černojevičev od Zete in Zahumlja, poznejšnje Črne Gore). Jovan je sam govoril, da je od roda matere Angeline, despotice srbske.

In Srbi so jako čislali in ljubili svojega carja Jovana; poznavali so ga kot junaka nad junaki; mnogi so ga imeli, zaradi njegovega velikega poštenja, celo za svetca in čudodelca!

(Dalje prih.)

nice in se bode oficijelno zaključilo letošnje zasedanje državnega zbora. Budgetna komisija gospodske zbornice predložila je poročilo o predlogi glede naprave novih poštinih poslopij v Ljubljani in v Mariboru. Poročevalec Reinelt predlagal je, da se predloga vsprejme nespremenjena.

Petindvajsetletnica bitke pri Visu.

Na otoku Visu praznovala se je slovesno petindvajsetletnica znamenite bitke pri Visu, v kateri se je avstrijsko mornarstvo, ki je večinoma slovanske krvi, pridobilo toliko slave. Škof Carev bral je slovesno črno mašo za vse v bitki padle junake. Navzoča so bila vsa oblastva in velika množica ljudstva. Občina izrekla je telegrafično cesarju svojo udanost in istotako pozdravila nadvojvodo Albrehta in admirala barona Sternecka.

Vnanje države.

Rusija in Angleška.

Zanimiv članek prinaša „Times“ o položaji v vzhodni Evropi. Pač le malo ljudi — pravi omenjeni list — v zapadni Evropi ve, koliko je storila Rusija zadnja leta, da ojači svoj upliv v Mali Aziji in ga povekša. Vedno se pomika naprej, ne proti Erzeremu, nego proti morji in sicer proti luci nasproti otoka Ciprškega, katero Grki imenujejo zaliv „Aleksaudretta“, Turki pa zaliv Iskenderun. Kolonija za kolonijo se tam ustanovlja in ne bode dolgo trajalo, da si bodeta stara rivala, Rusija in Angleška, stala nasproti lice proti licu tudi v tem važnem, a večini sveta nepoznanem kotiču sredozemskega morja.

Iz Črnogore.

Vest, da se je operacija kneginje Milene srečno dovršila, vzbudila je veliko zadovoljnost pri vsem prebivalstvu. Kakor se poroča iz Cetinja, opravljale so se po vseh cerkvah zahvalne božje službe.

Slaba letina na Ruskem.

Iz Peterburga se poroča, da se je v zadnji seji ministrskega sveta posvetovalo, kaj je storiti glede na slabo letino, katera preti letos. Ministra notranjih zadev in financ poudarjala sta, da najslabeje je ob Volgi, v centralnih in vzhodnih in v maloruskih gubernijah. Dobre letine se je le na malo krajih nadejati. Ministerstvo za notranje zadeve imenovalo je posebno komisijo, ki bode izdelala načrt, po katerem se bode osnovala založna skladišča, in vzdrževala vedno napolnjena.

Baron Hirsch in ruski židje.

„Times“ prijavlja nove podrobnosti o načrtu barona Hirscha glede naseljevanja iz Rusije iztiranih židov. Baron Hirsch namerava najprej osnovati v ta namen veliko angleško družbo. Dalje se bode osnoval velik reprezentativen odsek, v katerem bodo židje iz vseh civilizovanih držav. Ta odsek bode imenoval eksekutivni odbor, ki bode postopal skupaj z odbori, ki se snujejo zdaj z dovoljenjem ruske vlade in uredil redno metodično izseljevanje. Baron Hirsch zagotavlja, da se ruska vlada strinja s tem načrtom.

Pravda proti anarhistom.

Iz Rima se poroča, da so bili glavni vodje izgrediv, ki so se vršili dne 1. maja, obsojeni na večletno ječo. Vseh obsojencev je bilo 44, kazen je od jednega meseca do 3 let zapora. Sedem zatoženec bil je oproščenih.

Na otoku Krfu

je še vedno velika razburjenost. Pri zadnjih tamošnjih občinskih volitvah, ki so se vršile pretekli teden, bila je garnizija konsignirana in so se pomnožile patrolje pred židovskim delom mesta in v židovskem oddelku samem.

Reforma učnih zavodov na Nemškem.

Kakor je znano, se nemški cesar zelo zanima za učno reformo in ima posebno pozornost na realne gimnazije. Jeli naj obstanejo na dalje, ali se odpravijo, to je uprašanje, ki zanima vse dotične kroge. Zdaj se poroča, da bode v kratkem imelo odhodno spričevalo višjih realk jednake pravice z onim realnih gimnazij za državno in za prusko službovanje. Sodi se, da po tej odredbi realne gimnazije ne bodo več potrebne.

Portugalske kolonije.

Že večkrat pojavila se je vest, da hoče Portugalska, ki je v veliki denarni stiski, prodati svoje kolonije. Ta vest se ni nikdar resno dementovala. Utegne torej vendar kaj resničnega biti na njej. Zdaj se zopet poroča iz Lizbone, da je Angleška stavila novo ponudbo, po kateri bi Portugalska odstopila vse kolonije izvzemši indijske in dobila zanje 20 milijonov funtov šterlingov. To bi pač bila slaba kupčija za Portugalsko, ako bi se obstinila in bi le pospeševala razširjenje republičanske stranke, katera porablja vsako jednako priliko sebi v korist.

Dopisi.

Iz Vetrinja na Koroškem 20. julija. [Izv. dop.] S početkom tekočega leta bil je v Vašem cenjenem listu priobčen dopis iz našega kraja, katerega poslati Vam bila nam je dolžnost že zaradi tega, da se dokaže, kako nepostavno se je ravnalo v nas pri seštevanju ljudstva zgolj iz namena, da bi se spričalo, da je naša slovenska vas v istini nemška predstraža večjemu tevtonskemu taborišču.

Ta dopis pa je zbudil nekatere naše nemške (?) mogočnejše in oglasili so se — čez sedem mesecev — v naših ljubih, le vedno samo mir želečih „Freie Stimmen“, da bi opravičili svoje delovanje in se oprali pred svetom zlá, ki so ga zakrivali proti nam. Da to dosežejo, predstavili so oni članek iz „Slov. Naroda“ ter ga v nemški besedi podali še le sedaj svojim somišljenikom.

Odkritosrčno moramo izreči, da nas še ni kmalu kaj bolj razveselilo, nego to, kajti naš dopis je bil ravno namenjen za javnost in z njim hoteli smo dokazati krivico, ki se godi našemu slovenskemu narodu tu na tleh koroške Sibirije. — Da so to dobro spoznali tudi naši nasprotniki, svedočijo nam s tem, da se našega tedanjega dopisa niti kritikovali ne upajo — ker ga ne morejo, kajti mi smo poročali resnico, kateri priča smo bili pri ljudskem številjenju sami.

Že takrat smo naznanili, koliko slovenskih delavcev, dekel in hlapcev, ki niti besedice nemške ne znajo, je bilo zapisanih za Nemce, in da se bode število Slovencev vsled tega pri nas najbrže skrčilo na najmanjši del. Da je to v resnici zgodilo, o tem pričajo nam podatki, kajti našli so gospod komisar, doma s Kranjskega, 711 Nemcev (br!) in le 634 Slovencev, v istini pa je Vetrin razun Morove družine in male peščice uradnikov te tovarne samo slovenskega pokolenja. Ume se ob sebi, da gospodje niso imeli vsled tega našega dopisa v „Slov. Narodu“ celih sedem mesecev mirnega spanja, preden niso govorili zadnje besede — v „Freie Stimmen“. Zdaj, ko so objavili, koliko Nemcev so si izprešali iz Slovencev, in ko zatrjujejo, da pred 17. marcem t. l. ni nihče imel prilike pogledati v uradne akte in zatorej tudi nihče vedel ni, kako je ljudsko številjenje izpalo, bodi nam dovoljeno, v tej zadevi nekoliko več in jasneje govoriti.

Naše razmere v naši občini so neizmerno žalostne in ko bi hotel, napisal bi Vam leško „in memoriam“ izza županovanja bivšega predsednika „Bauernbunda“, pokojnega Seebacherja, marsikaj, kar bi smrdelo. A pustimo mrtve v miru počivati in lotimo se raje živečih, onih, ki imajo večinoma vajete v rokah in se trudijo na vse mogoče načine delati propagando za nemško stvar na naših slovenskih tleh.

Kakor smo že omenili, imamo pri nas le prav malo število pravih Nemcev. Da je pa velika večina slovenska, dokazali smo letos pri državnozbornskih volitvah dovolj in sijajno, kajti izvolili smo si same odločne Slovence kot naše volilne može; nemška stranka pa je navzlic groznemu pritisku od strani Morovih uradnikov, ki so prisiljeni plesati tako, kakor jim njihov gospodar zagode, grozno propadla. In ta nepričakovan poraz še danes našo nemško gospodo hudo peče, kajti njena skoro do smešnosti segajoča opravičevanja, katera je po volitvi v „Freie Stimmen“ nakupičevala, svedočijo, da jo je bilo sram priznati, da so se tudi v Vetrinji Slovenci jeli probujati, kajti pri nas biva še, hvala Bogu, zdrav rod, ki se ne dá več podjarmiti tujemu nasilstvu.

In ako bi Vam hoteli našteti imena onih mož, ki hité s silo pri nas delati propagando za nemštvo, tedaj bi se gotovo čudili tem junakom poturčencem; kajti našli bi mej njimi imena, ki Vam jasno povedó, da so sinovi slovenskih starišev.

To storiti pa hočemo pri drugi priliki, ker nam bode, kakor vidimo, še večkrat obširneje govoriti o naših tukajšnjih razmerah. — Takrat Vam bodedo jasno povedali, kdo vse se zbira pri našem mogočnem „Drucku“; kako se uganja tam po Morovih in Liechtensteinovih uradnikih politika pri igralni mizi včasih pozno v noč; kako lepo donijo nemške pridige v prazni naši farni cerkvi, Slovincem namenjeni, ker naši nemčurji itak nikoli v cerkev ne zahajajo, pa jim je zato g. župnik vendarle debel prijatelj in kako se naš g. učitelj v potu svojega obraza trudi, ustreči Slovincem s pesnijo „das deutsche Lied“, če tudi nekateri pevci niti besed ne razumejo, še manj jih pa izgovarjati umejo. Povemo Vam tudi, koliko truda so imeli gospodje s prestavljanjem članka iz „Slov. Naroda“ in še več drugega zanimivega.

Toliko za danes! Prihodnjič pa še kaj več, ako nas bode gospodje v to prisilili. Bode nekaj za kratek čas!

Iz Sodražice 16. julija. [Izv. dop.] (Konec.) Gosp. dopisnik poudarja, da je preložitev ceste od Vinice-Ribnica na 7025 gld. proračunjena, pa ta trditev ni resnična. Cestna proga Hrib-Sodražica

je na 21.441 gld. 76 kr. in cesta Vinice-Ribnica pa z varijantnim delom na 10.477 gld. 70 kr. proračunjena. Za slučaj, da odpade varijantni del (kar je samo umevno, da glede neugodnih okoliščin mora splavati! ravno tako pa tržka ulica „Mlake“ ne more služiti v pomenu ceste za tak promet — in ta del ceste bi bil tedaj enak varijantnemu delu), potem se proračunjeni znesek na 8051 gld. 70 kr. zniža, kar pa se ume, da, če se za rečeno cestno progo še 8000 gld. pridoda, pa še ne bode zado-stovalo. Koliko troškov bi odpalo na jedno ali drugo občino primerno, ako bi se cestne proge gradile, v to se nečemo spuščati. Toliko pa dostavimo: da, če krajna Ribniška občina v okrajih mogoče četrt davka plačuje, da s tem še ni dokazano, da bi ona morala vse doseči, kar poželi, nego mislim, da imajo prebivalci, ki plačujejo $\frac{1}{4}$ davka — tudi kako be-šedico govoriti! To pa g. dopisnika opozorimo, da v prihodnje bode bolj vestno preračunjeval davke in troške na posamezne občine, kakor sedaj, kajti on trdi: da za slučaj, ko bi se nova cesta Hrib-Sodražica gradila, morala bi krajna občina Ribnica, ki plačuje 5152 gld. direktnega davka, nad 3000 gld. troškov nositi; krajna občina Sodražica, ki plačuje 3238 gld. direktnega davka, v isto svrhu pa samo 192 gld. Kje tiči sebičnost, kakor jo hoče g. dopisnik nam na rovaš zapisati? prepuščamo častitim čitateljem v presojo.

Priporočamo navedene podatke gospodom v Ribnici še o pravem času v pretres, da bodejo v prihodnje bolj premislili, kaj ustno in pismono po svetu širijo in kako o nas sodijo.

Ker vemo, da je le na merodajnih mestih umestno dokazovati in zahtevati kar komu po pravi pristoja, vsled tega se tudi mi do takih mest obračamo. V kompetenco deželnega odbora in zbora se pa nam ne zdi primerno spuščati in rajši celo stvar g. dopisniku prepuščamo. Z nepremišljenim ravnanjem se res lahko doseže, da se mej ljudstvom nejevolja prouzroča, česar pa mi gotovo ne želimo. Če je tedaj ugodna zveza Loškega potoka s Sodražico, potem je tudi z Ribnico in zaradi tega, ker je Sodražica ugodno zvezana z Ribnico. Torej tukaj potrebno je zveze Loškega potoka s Sodražico!

Gosp. dopisnik trdi, da bi mu ne prišlo na misel ugovarjati proti kolodvoru v Sodražici, ako bi bilo mogoče. Seveda g. dopisnik to lahko trdi, ker je preverjen, da ne bode treba proti našemu kolodvoru nikdar ugovarjati. Nasprotno bil bi g. dopisnik drugačnih mislij, ako bi bil on na našem mestu; gotovo še veliko hujši bil bi on, nego o nas sodi! Če so bili nekateri s tem zadovoljni, da odpade kolodvor pri Žlebiči, ako se preloži cesta iz Loškega potoka na Ribnico — s tem se še niso zakrivilo proti ničemur, kajti ako so izjavili, da naj odpade postaja v Žlebiči, niso bili morda o stvari zadostno poučeni. Kakor hitro so pa do tega prišli, kake neprijetnosti bi nastale množini prebivalstva, ako se odreče Žlebiški postaji, tako so isti popolnoma prav storili, ko so začeli družiti se z drugimi ter združeno na to delati, da se ustanovi postaja v Žlebiči.

Kar se postaja v Velikih Laščah tiče, te mi nimamo sedaj v predmetu, radi tega o njej nočemo danes nič govoriti. O postaji Ribniški smo pa o nje ugodnosti in neugodnosti že svoje mnenje povedali. Da bi ne bili mi objektivni, dosledni in moški, tega nam pravicoljubni ljudje pač ne morejo očitati. Da smo se mi veselili na progo nove ceste, nikakor ne tajimo, a pozabili pa nismo, da smo se veselili radi cestne proge Hrib-Sodražica; proga nove ceste Vinice-Ribnica je nas pa toliko zanimala, kakor predlanski sneg. In česar smo se mi pred polletom v resnici veselili, veselimo se v resnici še danes, in kakor smo bili pred polletom v principu nasprotni, jednaki smo še danes. Pri nas torej ni nobene spremembe. Če nam g. dopisnik predbaciva, da na milost deželnega odbora ne potrebujemo več Ribniških glasov v cestnem odboru (saj jih še nikoli čisto Ribniških nismo dobili!), smo s tem ponosni, kajti dobro vemo, da je deželni odbor v tej kompetenci neodvisen urad ter ne dela na pritisk mogotcev, nego sklepa in izvršuje po svojem prepričanju, kakor misli, da je za splošni blagor najkoristnejše. Mi pač radi priznamo, da z resno stvarjo ni burk uganjati, a mi gotovo tudi ne dajemo povoda takim burkam. G. dopisnik hoče nam na uho zašepetati in proti nam se jeziti, češ, zakaj pred nekoliko meseci nismo vedeli, kaj smo sklepali ali delali, in če danes nočemo o tem nič vedeti, kar smo govorili ali potrdili pred par meseci, da

se pa sedaj ne zavedamo popolnoma svojih dejanj?! — Gosp. dopisnik, Vi se močno motite, ako mislite, da se mi ne zavedamo svojih dejanj. — Ko bi se jih ne zavedali, gotovo bi Vam toliko skrbij ne prizadevalo, kakor Vam prizadeva! Mi Vam tedaj v pravem pomenu svetujemo: pustite prazne domišljije na miru, ako nimate boljšega fakta, in ne mešajte stvari bolj, ko je treba, sebi in somišljenikom na škodo! Kajti zagotovimo Vas, debelega zidu ne boste predrli! Vam se sicer čudno vidi, ako ne trobimo v Vaš rog, a če bi mi trobili v Vaš rog, potem bi se Vam mogoče pošteno videlo, a uprašanje pa nastane, če bi pa mi množini tolikega prebivalstva, ki v interesu opravičeno zabtevajo svoje terjatve, mogli ustrezati. Da je mej nami položaj res kritičen postal, kar mi globoko obžalujemo, prouzročili ste Vi s somišljeniki samimi. Mi bi se gotovo ne bili javno oglasili, a ker ste začeli Vi najprvo trositi neresnice, bili smo primorani zavrniti Vas, da se resnica prav spozna. Resnicoljub.

Domače stvari.

— (V osmi činovni razred) so uvrščeni profesorji: Frau Hubad na prvi državni gimnaziji v Gradcu, Ivan Krusič, dr. Andrej Wretschko, Albert Fietz in Pavel Plover na državni gimnaziji v Celju, dr. Josip Pajek in Lud. Mayer na državni gimnaziji v Mariboru, Josip Jonascch in Fran Brehlich na državni realki v Mariboru.

— (Na višjo gimnazijo Ljubljansko) bilo je vsprejetih v prvi razred slovenski oddelek 63, v nemški oddelek 36 učencev.

— (Hrvatski akademski slikar Vojteh pl. Čikoš,) kateri je naslikal Primoža Trubarja sliko, ki je bila razstavljena v prodajalnici g. Tilla (kupil g. notar Plantan), dobil je letos prvo darilo Dunajske slikarske akademije: zlato Függerjevo kolajno.

— (Umrta) le včeraj gospa Doroteja Svetek, mati znanih rodoljubov Ljubljanskih v 71 letu dobe svoje. Lahka jej zemljica!

— (Karlovska „Svjetlo“) javlja, da je v poslednjih sedmih letih od domačinov v Ameriki bivajočih, na pošto v Metliki došlo 1,300.000 gld.

— („Ljubljanski Sokol“) priobčuje v strokovnem časopisu „Technické Listy“ natečaj za „Sokolski dom“, ki ima obsezati nastopne prostore: 1.) Telovadnico 20—25 m dolgo, 12—16 m široko, ki ima pri zabavah služiti za dvorano, 2.) prostor za borenje, 3.) garderobo, 4.) prostor za telovadno orodje, 5.) prostor za odborove seje, 6.) stanovanje za slugo, 7.) knjižnico, 8.) kopališče, 9.) buffet in prostore za gostilno. Ko bi 30.000 gld. za vse to nedostajalo, odpali naj bi prostor za borenje, knjižnica in kopališče. Najboljši načrt dobi kot darilo 200 gld., drugi 100 gld. Načrte je doposlati do 8. avgusta t. l.

— (Letno izvestje višje gimnazije v Novem mestu) ima na prvem mestu „Latinsko-slovensko frazeologijo k I. knjigi Caesarjevih komentarjev de bello gallico za naše četrtišolce“. Spisal Leopold Koprivšek. Šolski kroniki povzamemo, da je na tej gimnaziji vsega vlake v vseh predmetih poučevalo 21 učnih sil. Učencev je bilo koncem leta 207, mej njimi 18 iz Novegamesta, 169 iz Kranjske sploh, 17 iz Štajerske. Po narodnosti bilo jih je 195 Slovencev, 11 Nemcev, 1 Čeh, po veroizpovedanju bili so vsi katoliki. Odliko jih je dobilo 21, prvi red 139, ponavljalni izpit je dovoljen 21. Ukovine se je plačalo 2580 gld., štipendistov bilo je 18, ki so skupaj potegnili 2483 gld. 49 kr. Dijaško podporno društvo imelo je 1571 gld. 85 kr. dohodkov, 1078 gld. 31 kr. izdatkov, premoženje je naraslo na 3940 gld. nominalne vrednosti.

— (Iz Mozirja:) „V nedeljo dne 19. t. m. popoldne imeli smo tukaj zelo hudo nevihto. Tresk za treskom, grom za gromom se je slišal. Treščilo je na več krajih okoli trga, ter užgalo kozolec posestnika Jan. Banka v Lokah. Kozolec, čeravno je lilo kot iz škafa, bil je kmalu ves v plamenu. Gasilni oddelek „Sav. Sok.“ kateri je takoj z brizgalnico prihitel, zamogel je le komaj 8 m. od gorečega kozolca oddaljeni s slamo kriti skedenj in hišo obvarovati. Nedvomno bi v slučajih, ko bi se bil skedenj užgal, vsa vas Loka bila v nevarnosti. Da se je ogenj lokaliziral, se je v prvi vrsti zahvaliti pogumnemu g. županu A. Goričarju in gasilnemu oddelku „Sav. Sok.“ Razumevno je tudi, da so Ločani vse storili, da se je obširna vas obvarovala grozne nesreče“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 20. julija. Pri Grodsku bil je spor mej mejnim prebivalstvom in ogerskimi finančnimi stražniki, ki so tihotapce lovili. Pričela so se pogajanja mej obema vladama.

Peterburg 20. julija. Car Aleksander pojde začetkom prihodnjega meseca zopet na Finsko k finske vojske manevrom, ki bodo mej Helsingforsom in Viburgom. — V prvi polovici avgusta pojde veliki knez Vladimir v Uralsk, da bode ondu carja zastopal pri tri-stoletnici uralskih kazakov.

Pariz 20. julija. Profesorja Charcot in Poucet poklicana sta k bivšemu braziljskemu cesarju dom Pedru, ki je obolel za prisadom.

Dunaj 21. julija. Vrhovni zdravstveni svet se je na novo konstituiral z istim predsedstvom, istimi člani.

Kragujevac 21. julija. V vojaškem arzenalu so vsi delavci delo ustavili, ker se jim mezda ni izplačala. Delavcem je geslo: Dajte kruha! Mesto razburjeno.

Razne vesti.

* (Nove ruske ladjedelnice.) V Peterburgu osnovali bodo tri nove ladjedelnice za izdelovanje večjih oklopnih. Na novih treh ladjedelnicah bodo mogli graditi ob enem osem večjih oklopnih poleg raznih manjih ladij in torpedovk. Ob jednom narašča tudi število mehaniških delavnic in tovarnen. Vender ne zadoščajo te delavnice in tovarne brzemu razvoju ruske mornarice in se mora še mnogo potrebnih strojev naročiti v inozemstvu.

* (Grozna nesreča v cirkusu.) V ruskem mestu Berdiansku ob Azovskem morji daval je predstave cirkus Juta. Necega večera razletel se je petrolejski lesteneč in se je goreča tekočina razlila v ložo, v kateri je bil avstrijski konsulski agent Lupi s svojo rodbino. Na mah bili so trije člani rodbine v plamenu. Mej poslušalci nastala je grozna zmešnjava. Nekateri člani cirkusa strgali so goreče osebe iz lože ter udušili s peskom plamen. Dva otroka bila sta mrtva, gospa Lupi pa je hudo opečena. Stari oče zgubil je vsled strahu pamet. Velika sreča je še, da se v grozni zmešnjavi ni dogodila večja nezgoda mej bežočimi gledalci.

* (Strela ubila je) pretekli petek pesestnika tako zvanega „Ludwigshof-a“ ki je mej nevihtu sedel v sredi sobe na stolu. Posestvo je kacih 300 korakov oddaljeno od blazine Feldhof na Štajerskem. Neka žena, ki je bila blizu ubitega, je popolnoma nepoškodovana. Na dimniku hiše je bil sicer strelodod a strela je vsejedno udarila v streho in od tam po veržici neke viseče svetilke šla v sobo, kjer je odskočila in ubila v sobi sedečega posestnika Hambergerja. Ubiti bil je star 30 let.

* (Slaba letina na Ruskem.) Na izrednem shodu zastopnikov mest gubernije Nižnij-Novgorodske se je sklenilo, da se naprosi vlada za posojilo 8 milijonov, da se dajo podpore kmetom v obdelovanje polj in se jih preskrbi s potrebnim žitom za setev in za živilo. Tudi iz drugih krajev ki pridelujejo mnogo žita, se poroča, da bode letošnja žetev prav slaba in se je bati pomankanja.

* (Nezgodna v cirkusu.) V Novem Jorku zgodila se je velika nesreča v cirkusu. William Hanlov, jeden bratov Hanioev, ki sta svetovno znana kot izvrstna umetnika na trapezu, padel je iz velike visočine s trapeca, ker se je zlomil drog. Nesrečnik je bil takoj mrtev. Občinstvo bilo je grozno razburjeno in se je daljna predstava opustila.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

Seji dne 26. junija t. l. predsedoval je podpredsednik gospod Ivan Perdan, navzoči pa so bili vladni komisar gospod c. kr. okrajni glavar Ludovik markí Gozani in naslednji gospodje zbornični svetniki: Ivan Dogan, Fran Hren, Alojzij Jenko, Janko Kersnik, Anton Klein, Karol Luckmann, Fran Omersa, Karol Pollak, Josip Ribič, Avgust Skabernè, Fran Ks. Souvan, Feliks Starè in Jarnej Žitnik.

Gospod predsednik konstatuje, da je za sklepčnost potrebno število zborničnih udov navzočih, otvori sejo in imenuje overovateljema zapisnika gospoda Karola Luckmanna in Feliksa Starèta.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča v imenu odseka o računu za leto 1890. Po njem znašajo dohodki s pristojbinami za upisane znamke in obrestmi od naloženih zborničnih doneškov vred 8540 gld. 66 $\frac{1}{2}$ kr., če se prišteje še začetna gotovina 3166 gld. 80 kr., znašajo vsi dohodki 11.707 gld. 46 $\frac{1}{2}$ kr.

Troški znašajo 6175 gld. 84 kr., ostaje torej konec decembra 1890 l. gotovine 5531 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr. Če se aktiva, obstoječa iz zastalih zborničnih doneškov s 499 gld. 86 $\frac{1}{2}$ kr. prištejejo, nastane skupna vsota 6031 gld. 49 kr. Če se odštejejo pasiva zastalih volilnih troškov s 150 gld., kaže se konec l. 1890. čiste imovine 5881 gld. 49 kr.

učenca

v svojo trgovino.

(582-2)

Danes v Švicariji VELIKA PREDSTAVA

I. mejnarodne pevske in igralne družbe

POLDI PITSCH

I. pevke c. kr. priv. gledališča v Jožefovem predmestju na Dunaji,

z vsemi člani družbe.

Začetek ob 7. uri.

(602)

Več je razvideti z nabitih oglasil.

Resna ženitna ponudba.

Mlad trgovec oženil bi se rad z gospodično, katera je večša trgovini in ima nekoliko premoženja. Starost ni glavna stvar. — Ponudbe poslati je pod znamko A. H. & M. poste restante v Ljubljano do 1. avgusta.

Učenca

kateri je izvršil vsaj štirirazredno ljudsko šolo z dobrim uspehom, vsprejemem v svojo trgovino s specijalnim blagom in železnino.

(599-1)

Fran Gustin v Metliki.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani.

(595-1)

za bolni želodec!

Krēma

odda se pod ugodnimi pogoji

takoj v najem.

(591-2)

Več se izve pri lastniku gospodu Jul. Lenassi-ju v Gor. Logatci.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izborov vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Bibliorhapes (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice.

(456-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 18. julija.

Na Dunaji: 76, 83, 3, 64, 43.
V Gradci: 81, 66, 26, 71, 78.

Tujci:

20. julija.

Pri **Hališi**: Pittsch, Winter, Oberlander, Polacek, Neubauer, Menkeš z Dunaja. — Vetter iz Egipta. — Klebat, Kobler, Zuzalin, Schioppo iz Trsta. — Schausberger iz Gradca. — Mehara iz Novega Mesta.

Pri **Sleumu**: Schneider, Hunger, Winter, Müller z Dunaja. — Bukovec iz Trbiža. — Pepelnak z Zidanega mostu. — Weiss iz Zagreba. — Dralka iz Kamnika. — Srobotnik iz Gradca. — Sliber iz Selc. — Hočevnar iz Tršiča. — Znidariš iz Sarajeva.

Pri **avstrijskem cesarju**: Guggel iz Inomosta. — Krohse, Bühr z Dunaja. — Perhavo iz Vipave. — Bogvolto iz Rovinja.

Pri **bavarskem dvoru**: Preiss z Dunaja. — Herman iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Sorič z Reke. — Gytenški iz Črnovc.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
19. julija	7. zjutraj	737.2 mm.	20.0° C	brezv.	jasno	16.0 mm.
	2. popol.	735.9 mm.	29.6° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	737.4 mm.	18.2° C	brezv.	obl.	dežja.
20. julija	7. zjutraj	738.2 mm.	18.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.0 mm.	20.6° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	738.1 mm.	17.8° C	sl. jvz.	obl.	

Srednja temperatura 22.6° in 18.9°, za 3.2° nad in 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.60	92.75
Srebrna renta	92.70	92.80
Zlata renta	111.40	111.50
5% marena renta	102.95	102.95
Akcije narodne banke	1028	1024
Kreditne akcije	295.50	295
London	117.50	117.60
Srebro		
Napol.	9.34 1/2	9.35
C. kr. cekini	5.58	5.58
Nemške marke	57.75	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%		105
Ogerska papirna renta 5%		102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		115
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	156
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.		225

Potovalni zvezki (Reisehefte), kateri se zložijo iz posameznih vozniških listkov, kakor kdo želi, za vsako evropsko in neevropsko železnico ali parobrodno črto, po jako znižani ceni, 45 dni veljavni, sedanjemu naprednemu času najpripravnejši potovalni listki dobivajo se v **JOSIPA PAVLIN-a** mejnarodni potovalni pisarni v Ljubljani. Cena Ljubljana-Dunaj in nazaj 12 gld. in več. Pojasnila in programe dobiti je vsaki čas zastoj. (603-1)

Skleninarnica na Štajerskem

vsprejme v stalno delo

20 delavk

za mezdo 60 kr. na dan in prosto vožnjo. Delavni čas določen je na 10 1/2 ure na dan.

Več izvedeti je v gostilni „pri Lozarju“ (Stadt München) na Sv. Jakoba trgu. (581-3)

Proračunjena in odobrena letna potrebščina je znašala 6210 gld. 75 kr., a troškov je bilo le 6175 gld. 84 kr., torej se je 34 gld. 91 kr. manj izdalo.

Prihranilo se je pri posameznih rubrikah skupaj 305 gld. 07 kr. Nasprotno pa se je več potrošilo 270 gld. 16 kr.

Prekoračeni zneski so razen onega v rubriki: jubilejski ustanovni donesek“ neznatni in tudi to se dá s tem utemeljiti, da se je donesek za leto 1889. z 200 gld., ki je v zborničnem računu za leto 1889. naveden kot pasivna točka, še le v letu 1890. izplačal in katerega je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo dovolilo izdati z naredbo z dne 23. oktobra 1889., št. 42.259.

Račun o pokojninskem zakladu zborničnih služabnikov za l. 1890. kaže imovine 9780 gld. 19 kr. in se je ta v letu 1890. pomnožil za 733 gld. 82 kr.

Ustanovni zaklad za onemogle obrtnike je konec leta 1890. znašal 1109 gld. Ta ustanovni zaklad je bil ustanovljen povodom 40letnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. in 8 ustanov po 25 gld. se od leta 1889. vsako leto dne 2. decembra razdeli.

Sklep seje z dne 10. decembra 1889., kako dobiti ustanovno glavnico, oziroma vsako leto potrebni ustanovni znesek 200 gld. za „cesar Frančišek Jožefovo jubilejsko ustanovo“, blagovolilo je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo z ukazom z dne 12. januarja 1890. l., št. 53.906, potrditi in je zbornico pooblastilo, da postavlja do časa, dokler sedaj naložena glavnica ne naraste do potrebne višočine, kar naj bi se doseglo z nadaljnimi prostovoljnimi doneski in z naraščajočimi obrestmi, — zgoraj navedeni, vsako leto potrebni ustanovni znesek 200 gld. v letne proračune.

Ker je z ozirom na navedeno vsoto še daleč oni čas, ko bo zbornica s svojim doneskom prenehala in se bo iz ustanovne glavnice same letni ustanovni znesek 200 gld. izplačeval, meni odsek, da bi izdatno pripomoglo, če bi se denar, katerega ima zbornica v blagajni, porabil v ta namen, na kateri način bi se lahko zbornični proračun za potrebni letni donesek 200 gld. v kratkem razbremenil.

V gotovini je bilo v blagajnici konec leta vsled zborničnega računa 5531 gld. 62 1/2 kr., in tega denarja naj bi se znesek 2000 gld. v omenjeni namen porabil in plodonosno naložil.

Ker so se navedeni zneski našli v redu, stavi odsek sledeče predloge:

1.) Računska zaključka zborničnega računa in pokojninskega zaklada za leto 1890. in poročilo o stanju ustanovnega zaklada za onemogle obrtnike se odobravajo;

2.) o računskih zaključkih se daje računodajalcu absolutorij;

3.) pravilno opremljeni zbornični račun je v zmislu §. 21. zakona z dne 29. junija 1868 leta, drž. zak. št. 85, z računom pokojninskega zaklada zborničnih služabnikov vred predložiti potom c. kr. deželne vlade visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu;

4.) predlog, da se ustanovni zaklad „cesar Frančišek Jožefove jubilejske ustanove“ nekoliko dopolni z zborničnimi sredstvi, predloži naj se z izkazom v stanju ustanovne glavnice konec 1890. l. visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu v odobritev, v kateri namen naj se naprosi c. kr. deželna vlada, da predlog podpira. — Predlogi se vsprejmo.

(Dalje prih.)

— (Prebavno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejše sredstvo proti motilam v prebavljenju ali zapেকam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Briksenu na Tirolskem.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-90)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Prostovoljna dražba.

Dne 16. avgusta t. l. popoldne ob 3. uri vršila se bode v **Ozaljski graščini** prostovoljna dražba

400 hektolitrov vina lastnega pridelka.

Vino je dvojne vrste, belo, staro in novo, a oddajalo se bode v večjih ali manjih partijah. — K tej dražbi vabi kupce

upraviteljstvo graščine Ozalj pri Karlovcu.

(Ponatis se ne plača.)

(597-1)

Isdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Štev. 709.]

Razpis službe občinskega paznika.

Pri mestni občini v **Kamniku** izpraznjena je služba občinskega paznika z letno plačo 420 gld. ter prostim stanovanjem.

Prosilci za to službo, s katero je tudi zvezana dolžnost prižiganja polovice mestnih svetilnic, določijo naj svoje prošnje s prilogami vred

do 1. avgusta t. l.

podpisanemu županstvu. — Zahteva se znanja obeh deželnih jezikov.

Mestno županstvo v Kamniku

dne 17. julija 1891.

Župan: Jože Močnik l. r.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.